

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 16.8.1901
Číslo výtisku: 225
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

№ »Národní Listy«
ranní a odpolední
spřil. (Naučný Obsor
ve střední a Litavské
Růžky v pátek)
předplác se v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
s dvojit. zásilkou:
na měsíc 3 K 30 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.

Tam je též redakce
a expedice.

Telefonické zprávy „Nár. Listů“.

Volební ruch v německé části Čech.

Z Vídně, 16. srpna. »Neue Freie Presse« doufá, že veřejší projev německé strany lidové, že bez ohledu na možné ztráty mandátů zúčastní se vším důrazem volebního hnutí, vzbudí v nejbližších kruzích uspokojení. V německé pokrokové straně jsou prý vyhlídky volební méně nepříznivé, než se posud vyličovalo. Bylo by si jenom přáti — praví list — aby usnesení zúčastní se vším důrazem hnutí volebního bylo také co nejrychleji provedeno, zvláště aby kandidáti pokrokové strany šli k brzy voličům, aby tak čelili nesmyslné agitaci proti dvojitosti Čech.

Z Vídně, 16. srpna. »Ostdeutsche Rundschau« sděluje, že dr. Michel ve Stříbře ohlásil u předsednictví všenněmecké strany svoji kandidaturu pro městský okres stříbrský proti »židovskému liberálovci« dr. Schreinerovi. Všeněmci zahájí prý v nejbližší době nejčilejší agitaci v tomto okrese.

Z Vídně, 16. srpna. V dílnách vídeňské cihlářské společnosti dostalo asi 800 dělníků výpověď z práce i z bytu. Přísti sobotu budou prý opětně další dělníci vypovězeni. Mezi propuštěnými jest asi 300 žen. Včera svolal český spolek dělnický »Proletář« v X. okrese protestní schůzi proti těmto výpovědím, do níž se dostavilo asi 1000 cihlářských dělníků. Mezi shromážděnými bylo největší rozchevlení. Ženy přišly do schůze s velikým pláčem a nářkem. Také muži plakali.

Řečníci vytýkali společnosti, že vypovídá staré dělníky jen ze spekulace, aby se

zmocnila pensijního fondu dělníků. Takové hromadné vypovídání bez udání přčiny v jiných zemích by nebylo možné. Společnosti musí být řečeno, že jednání její jest pochybná spekulace, neboť pensijní a nemocniční fond není majetkem společnosti.

Z Neapole, 16. srpna. První chof Crispova, kterou později, jak povědomo, Crispi zapudil, podala na dědice Crispa žalobu na uznání jejího dědického práva.

Z Berlína, 16. srpna. Berlínské městské zastup. chce protestovati proti tomu, že císař nepotvrdil městského radu Kaufmanna jako druhého náměstka starostova. Městská rada bude opětně Kaufmanna voliti.

Z New-Yorku, 16. srpna. New-yorský dopisovatel »Morning Leader« sděluje: Ve zdejších obchodních kruzích se myslí, že stávka ocelářských dělníků jest vlastně ukončena.

Z Pittsborku se oznamuje, že svaz ocelářských dělníků se chystá obětovat Schöffera a přijati podmínky Morganovy. Ty budou prý poměrně mírné, protože Morgani už se nemůže dočkat, aby se v jeho továrnách opětně pracovalo. Myslí se, že smír bude již zitra podepsán.

Telegrafické zprávy.

Z Pešti, 15. srpna. (C.-B.) Závěrkou dnešních slavností za příčinou jubilea ministra zemské obrany bar. Fejevara byla skvělá večerní zábava v jubilarově bytu v ministerstvě honvědu. Dostavili se do ní nejřednějši osobnosti veřejného života, generalita, zastupovné honvědského vojska a úřadů, v Pešti meškající ministři a státní sekretáři atd. Krátce před 9. hodinou přijel arcivévoda Josef, pozdravil

jubilára, členy jeho rodiny i atd. a setrval plnou hodinu v sále. Vzhledem na stav pozorona Fejevara, který se nedávno teprv pozdravil, ukončena zábava již o 12. hodině.

Z Paříže, 15. srpna. (C.-B.) »Liber Parole« oznamuje z Toulonu, že křižák »Du Chayla« obdržel rozkaz, aby se přichystal na plavbu do Levantu.

Z Londýna, 15. srpna. (C.-B.) V dnešnf schůzi komise odškodné přednesl zástupce Rakouska stížnosti 54 Rakusanů, kteří byli neprávem zatčeni a deportováni pro spiknutí proti lordu Robertsovi. Celkem bylo při této příležitosti zatčeno 374 osob, ale nebyl podán žádný důkaz, že spiknutí takové vůbec existovalo. A rdagh odvětil, že cizím konsulům bylo o zatýkání ihned učiněno sdělení a bylo jim oznámeno, že oni zatčeni, za které se konsulové zaručí, budou ihned propuštěni na svobodu. Konsulům byla prý vůbec dána všemožná příležitost, aby ve prospěch osob, o něž se jedná, zakročili.

Z Londýna, 15. srpna. (C.-B.) Dnes byla uveřejněna výměna not, týkajících se Činy v období od 1. ledna až do 6. dubna. Noty tyto obsahují sdělení o známých událostech. Poslední telegramy týkají se Mandžurska. Dne 5. dubna dostavil se rada ruského velevyšlanectví Lessar na zahraniční úřad se sdělením, že Rusko nehodlá dále ve příčině Mandžurska vyjednávat. Dodal, že za nynějších okolností byla by smlouva, stanovící podmínky pro vyklizení Mandžurska, pro Čínu spíše zdrojem obtíží nežli důkazem přátelského smýšlení Ruska vůči Číně. Rusko se proto zdráhalo v dalším jednání pokračovati a vyčká prý klidně dalšího rozvoje udalostí.

FEUILLETON.

Z paměti poněkud opozděného městečka.

Napsal Jar. Hašek.

V městečku hornouherském P., jehož obyvatelé jsou původu německého, koná se schůze moudré městské rady.

Schůze má průběh velmi živý, místy bouřlivý.

Projednáva se totiž veledůležitá otázka, má-li se na obecní útraty zakoupiti stříkačka, či má-li býti postaven nový oltář v zdejším chrámu Páně na místě starého, pocházejícího z 16. století.

Doposud užívalo město košíků vysmolených k hašení ohně, ač jiná města a městečka v okolí dávno již si byla pořídila stříkačky.

Většino případu ohně se neudálo za doby nynější generace a konservativní měšťané si na starém rázu svého městečka velmi zakládali, ale jedině, pokud se týče opatření bezpečnostních.

Pokrokovější část městské rady žádalo starostu, aby zakoupil stříkačku, dokazující, že zajisté lepším jest řešení v věci prospěšnější, novější, nežli používatí věci špatné.

Proti tomu se však starosta opřel. Choť jeho totiž poslala své děti do kláštera v Pravidě a viděla tamější kostel, proti kterému se jí zdál zdejší býti příliš jednoduchým, obzvláště urnitím, i zasazovala se o nový oltář.

Dnes právě se tato záležitost projednávala. Po prudké řeči starosty proti stříkačkám a po neméně prudkém obhajování stříkaček bylo usneseno, aby se hlasovalo, kdo jest pro a kdo proti.

I zjištěno bylo, že polovic byla pro a polovic proti.

Opáčná zkouška vynesla tžž výsledek. Konečně po dlouhé debatě povstal jeden s radních a pravil:

»Pánové, zajisté o této veledůležitě otázce nesmí toliko malý počet nás rozhodovati.

Otázka tato jest otázkou všeobecnou, nuže, nechť se o ní všeobecně rozhodne.

At' se zřídí dvě listiny ku sbírání podpisů, strážníci nechť s nimi chodí po celém městě od domu k domu.

Kdo jest pro stříkačku neb pro nový oltář, at' se podepíše na příslušnou listinu. Vy, pane starosto, učinite počátek a zajisté budou všichni následovati vašeho příkladu.

Burácující potlesk byl řečníku odměnou a návrh jeho byl jednohlasně přijat.

Starosta pak, oznámiv, že v příští schůzi započne se s podpisováním listiny, schůzi skončil.

Po schůzi odešel se svými věrnými do hostince.

Přivrženci stříkaček sešli se u jednoho ze svých stoupenců a jednali, jak by získali většinu a i starostu pro své zájemy.

Dlouho rozmlouvali.

Konečně dva z jich sředu odešli do předměstí, kde v roztrhaném baráku bydlel muž, všeobecně nazvaný »Spacir«.

Čím byl, nikdo nevěděl. Chodil roztrhaná a pohled na něho byl děsný.

Vystoupili-li v lese náhle, kde sbral honby, z houšf, vypadal jako nebezpečný Rinaldo, jak ho popisují kroniky. Ve skutečnosti však nikomu neublížil.

K tomu tedy oni delegáti šli a dlouho s ním rozmlouvali.

Bylo již pozdě večer, když starosta vracel se z hostince do svého domu na náměstí.

Upokojiv manželku zprávu, že nový oltář bude jistě postaven, odebral se s blahým pocitem vykonané povinnosti na lože, aby po dnešním tuhém boji si odpočinul.

Vesele ulehl, ale probuzení jeho ze sna bylo strašlivé.

O pálnoci rozléhal se po náměstí hrozný křik: »Pomoc, stodoly hoří!« provázený boučáním do vrat pádnou pěstí. Muž, který tak upozorňoval na nebezpečí, byl začerněn a s křikem zmizel v tmavých uličkách.

Se všech stran sbíhal se lid, částečně v nedbalkách a ti všichni, co přiběhli, křičeli: »Stodoly hoří!«

Starosta probuzen, strašlivě se ulekl. Žena jeho padla leknutím do mdlob.

A jak by ne. Vždyť v stodolách byla veskera sklizeň roční.

Záhuba stodol znamenala ztrátu značné části jejich jmění.

Podobně leknutí panovalo i mezi lidem.

Konečně se vzpamatovali, sháněli košíky a plnily je vodou.

Shledávání košíků bylo velmi pomalé. Většina jich byla rozvšena v soukromých domech.

Po dlouhé době se mohli teprve košíky plniti vodou.

U stodol, které ležely asi čtvrt hodiny od města za vrchem, nebylo na blízku vody.

Za dobu shledávání a plnění košíků vodou běhal starosta celý zoufalý, vždyť mohlý zatím vyhořet všechny stodoly.

Mimoděk si vzpomněl na stříkačku. Kdyby jí bylo, nebyla by ta nejistota...

Rychle by se naplnila vodou a již by byli dávno u místa požáru.

Konečně po dlouhé době vyrazili.

Nespěchali příliš, poněvadž by byli vodu z košíků vyliili.

Již jsou na návrší.

Po požáru však ani stopy.

Sešli dolů mezi stodoly, ale nic neobjevili, toliko za stodolami zbytky po malém ohništi.

Kámen všem spadl se srdce.

Avšak strach, jež způsobily jednak zpráva o požáru, jednak pomalé zásobování se vodou, měl ten výsledek, že starosta při nejbližší schůzi, když se začali podpisovati listiny, podepsal se na listinu pro koupi stříkačky. Ostatní, až na nepatrný počet následovali.

Po muži, který lízou zprávu o ohni roznesl, se pátralo, ale marně. Nikdo si ho nevsiml při zdělení, která panovala.

Opposite zvláštila.